

Pestszentimrei Öröm Hír Levél

A Pestszentimrei Római Katolikus Egyházközség lapja
XII. évfolyam 1. szám (96.) - 2015. január

Adj innom...

Jézus ezzel a kéréssel fordul az asszony felé. A Nap az ég tetején jár és erősen tűz, fáradt a gyaloglástól, sem étele sem itala nincs: Jézus kér. Jákob kútjánál szokatlan, már-már illetlen módon szóba elegyedik: nem tartja vissza származás, vallás, istenhit, nem köti szokás és még az sem, mit gondol róla az asszony, aki felé odafordul - ő meg is rökönödik ezen, mert nem tudja, kivel van dolga.

Az idei Ökumenikus Imahétre brazil testvéreink ezt a szentírási jelenetet választották témául. Elmélkedjünk Jézus történelmi tettén, azon, hogy ő így fordul felénk is és

bennünket is arra kér, így forduljunk egymás felé: "Adj innom".

Számomra az imahét többletet hordozott: Nagyon jó közösen imádkozni keresztény testvéreinkkel; fontos, hogy megerősítése legyen az év közbeni gyakorlatnak; tudjunk keresztény közösségben gondolkodni és akarjuk éltünkben megvalósítani. Szeretném, ha saját plébániai közösségünkön belül is megerősödne ez a fajta összetartozás, merjünk közösen kérni Jézustól "add nekünk ezt az élő vizet" és merjünk egymásnak inni adni...

Gábor atya

Felolvasónak lenni

Egy vasárnap Mandák Laci megkérdezte nem olvasnék-e a misén. Reflexből visszautasítottam, mert nem szeretek szerepelni. Amikor láttam, hogy senkit nem talál a feladatra, mégis vállaltam. Az volt a fejemben, hogy itt most nem kell megfelelnem senkinek, és ez nem is szereplés, hanem szolgálat. Az a cél, hogy érthetően felolvassam az olvasmányt a közösségnek, ahova tartozom, és akik feltétel nélkül szeretnek. Kevésbé izgultam, és jó érzéssel tettem eleget a felkérésnek. (PV)

Felemelő érzés, megtiszteltetés. Engem az motivál, hogy minél érthetőbben próbáljam meg előadni a Szentírás szövegét, hogy az ne felolvasásnak tűnjön, hanem egy történet előadásának. (Csete Miklós)

Amikor felolvasok, sokkal közelebb kerülök Jézus tanításához. Szeretném azt átadni, amit akkor érzek, amikor felolvasok, hogy akik hallgatják, ugyanolyan közel kerüljenek a szöveghez és a tanításhoz. (Molnár Anna)

Nagyon hálás vagyok gyerekkorom plébánosának, aki határozott visszajelzéseivel megtanított arra, hogy a szentmisén való felolvasáshoz nem elég szépen olvasni, hanem sok más „technikai” dologra is fontos figyelni ahhoz, hogy a hallgatók minél jobban értsék a szöveget. Az évek során sokat alakult bennem, hogy miért és hogyan olvasok. Kislány koromban csak tetszett, hogy jól csinálom. Sose szerettem „szerepelni”, de ebben a helyzetben

majdnem mindig magabiztos voltam. Ma már egyértelműen szolgálatnak élem meg, amihez alázat kell. Szeretném az Isten élő szavát átadni az embereknek. Az oltár előtt, amikor meghajlok, legtöbbször elmondok egy fohászt, hogy érintse meg az emberek szívét az Ige. Van már olyan rutinom, hogy nem gond rákészsülés nélkül sem felolvasni egy szöveget, és a híveknek tetszik, értik. Néha pedig sikerül úgy olvasnom, hogy az Úrnak is tetszik. Hogy mikor, az a kettőnk titka. Hála legyen azokért a pillanatokért!

(Czinege Kati)

Azért szeretek olvasni, mert így szolgálhatok a közösségnek, hogy hallják Isten üzenetét, és szolgálhatok Istennek, hogy így még több ember hallja. Mindenki más módon tud segíteni, szolgálni, és örülök, hogy én is megtaláltam egy módot. Az elején eléggé izgultam mikor ki kellett mennem olvasni, de örülök, hogy elvállaltam akkor. Remélem, hogy tényleg megfelelően tudom ellátni ezt a feladatot. És még részben a gyerekek miatt is, igyekszem jó példát adni, mintát mutatni. Mikor pl. elmegyek táboroztatni, és kérünk tőlük valamilyen

szolgálatot akkor ne csak a "levegőbe beszéljek", hanem ők is lássák, hogy én/mi is ezt tesszük. (Sárkány Betti)

Gondolatok a közösségről

Jó dolog a közösséghez tartozni.

Sokszor volt és van olyan konkrét érzésem, késztetésem, hogy valamit meg kell tennem a közösségen belül. Például valakit fel kell hívnom és csak egyszerűen megkérdezni, hogy van. Vagy szerveznem kell egy közös programot, ami a közösség épülését szolgálja. Vagy meg kell osztanom valakivel gondolataimat, amire rájöttem, és neki is hasznára válhat. (Pl. egy könyvben olvasott gyereknevelési eszköz, tanács) Vagy ötletem támad, hogyan lehetne segíteni valakin, aki bajban van. Azt gondolom ezek az indíttatások Istentől, Szentlélektől valók.

Jó dolog, hogy megtanított a közösség arra, hogy bátran merjek kérni és elfogadni. (Hiszen én is szívesen megteszem mások kéréseit, miért legyek szemérmes, ha nekem van szükségem segítségre.) Úgy érzem az az igazi testvér, akihez ha segítségért fordulok, nem érezteti velem, hogy ő most segít nekem és ez áldozat számára. Illetve, ha én segítek valakinek, ő nem szeretné grammra pontosan visszafizetni azt. Azt gondolom, hogy ha segítek valakinek, egyszer majd egy harmadik személytől kapom vissza azt kamatostól.

Jó dolog gyerekeimen látni, hogy ahogy cseperednek, szépen lassan ők is bekapcsolódnak a közösség életébe. A ministrálást felelősségteljes szolgálatnak érzik. Teszik a dolgukat hétről hétre.

Szívesen segítenek nekem vállalásaim végrehajtásában (pl. répapucolás a meleg ebédhez). (An.)

A Bizalom zárándokútja

Idén Prága városában gyűltek össze több ezren a fiatalok, hogy részt vegyenek a Taizé találkozón. Minden évben december végétől január elejéig egy hetet töltenek együtt a világ különböző pontjairól érkezők, más-más európai városban. Ez egy hét tele lehetőségekkel, van alkalom ismerkedésre, városnézésre, vidám szórakozásra, és mindezek mellett a legmélyebb imádságokra és elcsendesülésre, azzal a szabadsággal, amire a fiataloknak szükségük van. Nem ad választ a kérdéseidre, de lehetőséget ad, hogy megfogalmazd azokat. Időt az önmagadra és Jézusra való odafigyelésre. Gondolkodni, megérteni, megküzdni, elfogadni, megbízni. Megújulni és elköteleződni. Nekem ezt adta idén a Prágai Taizé találkozó. (Boda Gabi)

Ministránsok

A ministránsképzés nagyon fontos, hiszen a miséken rajtunk nagyon sok dolog múlik. Már Márton atya idejében alvezetők lettünk, de eddig nem került sor arra, hogy foglalkozunk a kisebbekkel. Ezért nagyon örültünk, amikor Gábor atya segítőkét keresett, és elfogadta a jelentkezésünket. Rögtön nekiláttunk kidolgozni a képzés menetét, hiszen a gyakorlat elmélet nélkül kevés. A gyakorlás időpontját is megváltoztattuk, úgy gondoltuk, hogy a szerda délután helyett jobb lenne a vasárnapi a 10-es mise előtt próbálni. Az ötletünk bevált, mert így a fiatalabbak közvetlenül a mise előtt gyakorolhatják a feladatokat, ezért könnyebben és bátrabban vesznek már részt a szolgálatban a szentmisén. Általában igyekszünk elpróbálni az összes feladatot, és gyakoroljuk azokat, amik nem szoktak annyira menni. Nagyon szeretjük ezt a szolgálatot, mert jó látni, ahogy a kisebbek fejlődnek, és szépen lassan megtanulják a ministránság fortélyait. Nagy örömeinkre egyre kisebbek is kedvet kapnak arra, hogy jelentkezzenek ministránsnak. Buzdítunk mindenkit, hogy jöjjön ministrálni, nagyon szívesen látunk kicsiket, nagyobbakat egyaránt! (V. Viki és M. Enikő)

A misén részvétel olyasmi, mint az ima. Imádkozunk is a mise alatt. Ministrálás közben úgy érzem, még közelebb kerülök Istenhez, mert nem csak részt veszek a misén, hanem segítek is a menetében. A tálcázást szeretem a legjobban a ministrálásban. Azért szeretem, mert akkor a hívek közelében lehetek és segíthetek az áldoztatásban. Fontos, hogy mindent jól csináljunk, mert mindent látnak a hívek. Ha valakinek van kedve ministrálni, jöjjön ministránspróbára vasárnap 9:15-től a templomba! (Gáspár Peti)

Családi életre nevelés

Közel három éve néhányan a plébániáról elvégeztünk egy képzést Kecskeméten, mely a családi életre nevelésről (CSÉN) szólt. Az előadók és mi is úgy látjuk, hogy fontos a fiataljainkkal beszélgetni az őket érintő kérdésekről, problémákról (ki vagyok, hogyan alakítsam a jövőmet, mit tehetek érte, döntéseim, stb.) A képzés elvégzése után elindítottuk a plébániai fiataljaink körében a CSÉN órákat. A középiskolásainkkal havi egy alkalommal találkozunk, és másfél órában beszélgetünk, „játszunk”, miközben végiggondoljuk közösen, hogy hogyan kezeljük a konfliktusainkat, milyen értékeink vannak, milyen személyiségítpushoz tartozunk, hogyan válhatunk nővé, férfivá, kik a példaképeink stb. Ezeket az órákat ketten tartjuk, így a fiatalok két felnőtt véleményével, tapasztalatával találkozhatnak. Számunkra is jó, mert egymást hol kiegészítjük, hol megerősítjük az elhangzottakban, még többet nyújtva ezáltal az adott témához. Nekünk is

nagyon sokat adnak ezek a találkozások, segítenek megérteni fiataljainkat és remélem mi is segítünk nekik tapasztalatainkkal.

Egy személyes élmény: Az óra véget ért, mindenki készülődött, vette a kabátját, a lányok egymás közt beszélgettek: "Azért szeretek ide járni, mert itt olyan dolgokról lehet beszélni, amiről máshol nem."

Ha valakinek felkeltette az érdeklődését, szeretne többet tudni a CSÉN órákról, keressen minket. (Szarvas Viki és Papp Juli)

Szentjánosbogár-gyereklub a plébánián

A Szentjánosbogár közösséget az 1980-as években alapította néhány dunakeszi család, hogy a gyerekeiknek olyan tartalmas szabadidős programokat szervezhessenek, melyeken hasonló gondolkodású, katolikus résztvevők közt tölthetik el az időt. 1990-ben, amikor a száműzött jezsuiták visszatérhettek Magyarországra, a Szentjánosbogár közösség saját szórakozásra összeállított kis gyereklapja a Szív újság egyik rovata lett, s így a mozgalom országos ismertségre tett szert. 1991-ben megszervezték az első nyári tábort, melyre már több mint száz gyerek érkezett az ország minden zugából. Azóta számtalan tábort szerveztek már, s a kezdeti kis csoportból mára egy országos kiterjedtségű, sok gyereket mozgató mozgalom lett, melyben sok önkéntes (elsősorban egyetemista) fiatal foglalkozik a gyerekekkel.

Ősz óta a 4-5-6. osztályos gyerekek plébániai hittanos csoportjának egy részét ifjúsági vezetők vették át. A két fiatal nagy lelkesedéssel végzi ezt az önkéntes segítő munkát. "Civilben" diákok: Bartal Julcsi a Semmelweis Egyetemen okleveles ápolói szakon, Vér Gábor pedig a Műszaki Egyetem gépészmérnöki karán tanul. Csoportvezetési tapasztalatoknak sincsenek híjával, hiszen mindketten sok év óta vezetnek gyerekfoglalkozásokat a Szentjánosbogár lelkeségi mozgalom gyerektáborában.

A péntek délutáni klubfoglalkozások jó hangulatban, sőt általában zajos jókedvben telnek, közös játékkal, imával, beszélgetéssel. A játékok célja a közösségépítés: hogy a csoport tagjai egymást egyre jobban megismerjék, el tudják fogadni, és így megtapasztalják a keresztény közösség nyújtotta örömeit és az ezzel járó nehézségeket.

A csoportba való becsatlakozás év közben is lehetséges, szeretettel várják az új tagokat is.

Imádkozzunk a gyerekekért, hogy megerősödjének hitükben és megtalálják helyüket az Egyházban, és a vezetőikért, hogy sok örömük lehessen munkájuk eredményében! (Fülöp Csilla)

Gyerekfarsang

Jó hangulatban, és fergeteges jókedvvel zajlott plébániánk gyerekfarsangja. A szervezők ugyancsak kitettek magukért, hiszen Salamon Adrienn és Kósa Kata vezetésével már november óta foglalkoztak az előkészületekkel, és munkájuknak meg is lett a gyümölcse, a sok érdekes program, tánc, játék egyetlen pillanatra sem hagyta unatkozni a kicsiket. Sajnos sok volt a beteg, így talán kicsit kevesebb gyerek tudott részt venni a programon, mint tavaly.

A műsor idén is a gyerekek produkcióiból állt össze, így újra rácsodálkozhattunk arra, mennyi tehetséges, ügyes, talpraesett gyereket nevelnek közösségünk családjai. Nem volt hiány hangszeres zenészekben (a Magyar család tagjai egy egész kis kamaraegyüttest alkottak, Kovács-Szerján Vince egy tarantellát csellózott, Papp Gigi moldvai dalcsokrot furulyázott), énekben (Seres Gréta népdalokat énekelt), mesében (Seres Máté, akinek a jelmeze legalább olyan fantasztikus volt, mint az előadása, az oroszlánnak öltözött Bihari Gergő, illetve a Szekulesz testvérek, akik egy olyan hosszú verses mesét adtak elő, amibe a felnőttek bicskája is beletört volna), táncban (Seres Piroska egy modern popszámmal állt ki a színpadra, valamint Hagara Saci és Pálfalvi Panka, akik külön erre az alkalomra készítettek – saját maguk, felnőtt segítség nélkül! – egy táncos-tornás koreográfiát a Jégvarázs zenéjére egy kislány álmáról). Hatalmas sikert arattak a Gáspár testvérek, Julcsi és Bandi, akik Annipannivá és Boribonná varázsolták magukat, és jól megérdemelt tapsot

kapott Szabó Palkó, aki a szüleivel együtt Petőfi Sándor: Arany Lacinak című versét elevenítette meg. Sokak szerint ez a produkció volt az est fénypontja. Végül – ahogy tavaly – a Hős család ismét előállt egy izzig-vérig családi és látványos meglepetéssel: ezúttal egy harangjátékot adtak elő, majd bemutatták, hogy még egy műanyag cső is lehet hangszer. A műsorszámokat Ágostházy Szabolcs konferálása kötötte össze.

Bemutakoztak a Szentjánosbogár közösség tagjai is, akik a két ifi, Julcsi és Gábor vezetésével és gitárkíséretével adtak elő egy dalt a repertoárjukból.

A műsor után következett a jelmezbemutató, melyhez a Csernyus család házi zenekara szolgáltatta a zenét. Nagy elismerés illeti őket, mert a zenészek felét legyűrte a betegség, így Lacira és Katusra hárult a feladat, hogy megszólaltassák a dalokat, de sikerrel vették ezt a nem mindennapi akadályt. A gyerekek jelmezei ötletesek és szépek voltak, láttunk sok királykisasszonyt és hercegnőt, mindenféle állatokat, és persze ismét megcsodálhattuk Seres Máté palacsintás királyát (palacsintája is volt!).

Különleges bemutatóval is szolgált ez a délután: László Andris hozta el a saját maga által tervezett és készített

légkondicionáló gépet, melyet tovább is fejlesztett egy minihűtővé, valamint a cukoradagoló automatáját, mely gombnyomásra kiad egy-egy cukorkát. Ezt a gyerekek valamennyien ki is próbálták! De Andrist nem csak a fizika érdekli, hanem a kémia is, a gyerekek pedig áhítattal csodálhatták, hogyan változtatja a színét a sok különböző folyadék, ha összeöntjük őket, vagy hogyan forr fel valami váratlanul, anélkül, hogy melegítenénk.

A szórakozási lehetőségek még ezzel sem értek véget, Andris után ugyanis Tarcsy Magdi vezényelt néhány táncos népi körjátékot, majd lehetőség volt egy kis kézműveskedésre, álarckészítésre. Ne hagyjuk említés nélkül a terem díszítését sem, mely az utolsó darabig saját készítésű volt. Idén is volt büféasztal, melyről az utolsó morzsáig el is fogytak a finomságok. A farsangi mulatságot egy közös ima zárta le. (Katona Erzszi)

Könyvajánló

Az adventi időben jelent meg Bőjte Csaba: Az igazgyöngy fájdalomból születik című könyve a Helikon kiadó gondozásában. A kötetet a szilágy-somlyói református templom mennyezetkazettái (1717) díszítik,

melyeket Váradi Levente készített. A kötetet Karikó Éva szerkesztette.

A kötet hasonló kivitelű, mint a szintén 2014-ben megjelent „A mindennapi kenyéرنél fontosabb a remény” című mű.

Ebben a művében Csaba testvér egyfajta füveskönyvet állított össze az olvasóknak, melyben a szenvedésről, a méltóságteljes megöregedésről, a halálról és az örök életről szóló gondolatait osztja meg. Csaba testvér üzeni a kötetben, hogy az a dolgunk, hogy minden kornak a maga feladatát, örömét találjuk meg. A szenvedésről, a lélek koromsötét éjszakájáról vallja, hogy csak térden állva lehet beszélni, tudja, mint malomkő a búzát, mindannyiunkat megőrölnék, ez természetesen fáj, de életadó gabonává válhatunk, ha méltósággal viseljük el a megpróbáltatásokat. Tapasztalataiból merítve szól a halállal való szembenézésről, és az oda vezető út feladatairól, a segítség lehetőségeiről. Végül mesél arról, mi várhat ránk, mikor a földi ajtó bezárul mögöttünk, a hatalmas mennyei ablakról, az égi szurkolótáborról, az ajándékba kért ötven körömről, az örök élet

tevékenységeiről... Mit is értsünk ezalatt? A könyvből kiderül. Van bátorságunk belevágni?

Ajánlom szeretettel minden kedves Testvérnek. (Viki)

Önkéntes hozzájárulás

Kérjük a testvéreket az évenkénti önkéntes hozzájárulás befizetésére. Ez fedezi épületeink és közösségünk kiadásait. A püspöki kar ajánlása szerint ez a jövedelem 1 %-a. A hozzájárulást készpénzbefizetési (sárga) csekken is be lehet fizetni egyházközségünk részére. Csekkek a templomban és az irodában vannak kitéve. Természetesen személyesen is lehet rendezni a hozzájárulást az irodában vagy szentmisék után a sekrestyében. Kérünk benneteket, hogy anyagi hozzájárulásokkal támogassátok egyházközségünket!

Plébániánk bankszámlaszáma:
Pestszentimrei Római Katolikus Plébánia
10103881-45238100-01000004

SZENTMISÉK RENDJE

Vasárnap: 8, 10 és 18 órákor.

Hétköznap:

Hétfő: változó

Kedd, Szerda, Csütörtök, Szombat: 7 órákor

Péntek: 18 órákor

Minden pénteken: 17 órákor imaóra és az esti mise után csendes szentségimádás 19 óráig.

Első csütörtökön: 17 órákor Jézus Szíve Család imaórája

Első vasárnapon: 17 órákor szentségimádás

Gyóntatás: A szentségimádások alatt. Vasárnap a szentmisék előtt. Plébánossal való egyeztetéssel egyéb időben is.

A plébániahivatal félfogadási ideje:

Hétfő és szerda: de. 9-11 óra

Kedd és péntek: du. 16-18 óra

Esküvőt 3 hónappal előre kérjük bejelenteni. Keresztelési, bérmezőzési kérelmet a plébánossal kell megbeszélni.

PLÉBÁNIAI HITTANCSOPORTOK

2014/2015-es tanévben

CSOPORT	IDŐPONT
Óvodások (kis- és középsős)	Csütörtök 16:30
Óvodások (nagysoportos)	Kedd 16:30
1. osztály	Csütörtök 16:30
2. osztály (elsőáldozók I. év)	Csütörtök 17:30
3. osztály (elsőáldozók II. év)	Hétfő 16:30 vagy 17:15
Idén elsőáldozók	Kedd 18:00
Felső	Kedd 18 óra
Szentjánosbogár klub	Péntek 17 óra
9-12. osztály (Kisifi)	Csütörtök 18 óra
Nagyífi	Vasárnap 19:15 (havonta)
Ministráns tanfolyam	Vasárnap 9:15
Házaspár hittan	a hónap 2. péntek 21:00
Felnőtt katekumenek	Szerda 18:30
Assisi Szent Ferenc imacsoport	Hétfő 19 óra
Taizei imaóra (a hónap 4.)	Csütörtök 19:30
Nyugdíjas Klub	Csütörtökön 8 óra (páratlan hetek)

A hittan helyszíne a plébánia kertjében lévő „Cserkészház” (amelynek bejárata a Címer u. felőli oldalon lévő kertkapunál van) vagy a plébániai tanács- illetve az emeleti terem.

A hittan csoportokhoz az év folyamán később is lehet csatlakozni.

Impresszum

Kiadja: Pestszentimrei Római Katolikus Plébánia (1188 Budapest, Nemes u. 17-19., pestszentimre.plebana@gmail.com). **Felelős kiadó:** Lak Gábor plébános, **Felelős szerkesztő:** Bönöczk Péter; **Honlap:** www.pestszentimre.plebana.hu